

[Kandelsministeren.]

ens. At indskudskapitalen i et anpartsselskab mindst skal være 30.000 kr., mens en aktiekapital skal andrage mindst 50.000 kr., og at minoritetsbeskyttelsen i et anpartsselskab er sat til 25 pct. som i den gældende aktieselskabslov, mens den i aktieselskabslovforslaget er 10 pct., er vist ikke af afgørende betydning. Og hvad angår reglerne om regnskabsaflæggelsen og offentliggørelsen heraf, kan det fastslås, at muligheden for at undgå aktieselskabslovens regler ved omdannelse til et anpartsselskab er meget små. Over for anpartshaverne skal der nemlig aflægges nøjagtig samme regnskab som over for et aktieselskabs aktionærer, bortset fra at revisionsberetning og årsberetning i visse situationer ikke behøves. Og det regnskabsmateriale, der er forelagt anpartshaverne, skal også indsendes til aktieselskabsregisteret, hvor det er offentligt tilgængeligt. Små anpartsselskaber kan dog efter forslagets § 78, stk. 3, nøjes med at indsende status med visse noter, og små koncerner kan ligeledes slippe med en forkortet koncernbalance.

Det er fra mange sider blevet fremhævet, at det er urimeligt at lade de små anpartsselskaber offentliggøre deres regnskaber på et tidspunkt, hvor sådanne regler ikke foreskrives i alle de øvrige EF-lande. Jeg vil imidlertid minde om, at således som aktieselskabslovens § 45 er affattet efter EF-følgeloven, er der i dag ingen mulighed for små aktieselskaber for at blive fri for at offentliggøre deres årsregnskaber, og såfremt vi ikke får gennemført de her foreslåede love om aktieselskaber og om anpartsselskaber, vil situationen altså være den, at end ikke de mindste selskaber kan blive fri for at offentliggøre deres driftsregnskab. Jeg vil også nævne, at de principper, som lovforslagets § 78 følger, er de samme, som det foreslåede EF-direktiv om regnskabsaflæggelsen vil følge, og jeg kan ikke se nogen grund til, at vi her i landet skulle indlade os på tilbageskridt, fordi visse andre lande ikke er nået lige så langt som vi. Endvidere er det blevet hævdet, at en offentliggørelse af regnskabsoplysningerne i Danmark, men ikke i de øvrige EF-lande, vil skade danske virksomheders konkurrencestilling. Dette har man jo altid anført, når der var tale om offentliggørelse. Jeg skal ikke udelukke, at denne

betænkelighed i ganske særlige tilfælde kan være berettiget, men skal man afveje dette forhold med de hensyn til kreditorer, arbejdstagere og samfundet, som tilsiger en generel offentliggørelse, nærer jeg ingen tvivl om, at vi ikke kan strække os længere, end vi her har gjort.

Med hensyn til forslaget til anpartslov vil jeg fremhæve, at det vigtigste ved denne lov i virkeligheden ikke er de lempelser, den indeholder i forhold til det samtidig fremsatte forslag til aktieselskabslov. Det afgørende er, at en række af de kommende EF-direktiver må forventes at ville rette så vidtgående krav til de egentlige aktieselskaber, at det ville være ubilligt over for små danske aktieselskaber, hvis de ikke kunne vælge at gå over og blive anpartsselskaber, på samme måde som små selskaber i andre EF-lande kan blive GmbH/SARL-selskaber. Hvis nogen derfor skulle undre sig over, at forskellene mellem aktieselskabslov og anpartsselskabslov efter forslagene ikke synes overvældende, må jeg pege på, at de i løbet af et årti meget vel kan være blevet det, og at det da vil være fordelagtigt i forvejen at have en anpartsselskabslov. Jeg kan i øvrigt herom henvise til de udførlige indledende bemærkninger til forslag til lov om anpartsselskaber.

Der er også et andet emne, som jeg naturligvis må komme ind på, når jeg taler om selskabslovgivningen og EF. Det er fra forskellig side udtalt, at denne lovgivning burde vente på gennemførelsen af de foreslåede EF-direktiver, der imidlertid hverken vil blive vedtaget eller sat i kraft de første 2-3 år. Nogle har endog ønsket, at vi skulle afvente gennemførelsen af direktiver om koncerners organisation, hvoraf det første, der i øvrigt ikke omhandler koncernregnskabet, endnu er på det tidligst forberedende stadium i kommissionen. Jeg vil ikke hævde, at alle de, der ønsker en sådan udsættelse, gør det for endnu i nogle år at slippe for denne tiltrængte reform, men jeg vil gøre opmærksom på, at det i arbejdet med reformen af aktieselskabslovgivningen igennem alt for mange år netop har været således, at man har ventet på et eller andet, som det ikke rigtig stod i éns magt endeligt at få afklaret. Lad mig tilføje, at hverken jeg eller nogen anden nogen sinde har benægtet, at der kan opstå besværligheder, hvis sel-